

Évzáró főtitkári gondolatok 2023-ban

Néhány évvel ezelőtt alakult ki az a szokás, már-már hagyomány, hogy az Erdészeti Lapok decemberi lapszáma a főtitkár éwertékelő gondolataival indul. Az idei évre visszatekintve első, ami tudatosan bennem, hogy valójában nem lehet önmagában értékelni egy évet. Emiatt talán most egy kicsit eltérő lesz a korábbiakhoz képest, mind-az, amit írok.

Nem fogom egyenként sorra venni, hogy milyen szép számban voltak helyi csoport és szakosztály rendezvények. Nem részletezem az Erdei Vándortábor Programban megtapasztalt pozitív visszajelzéseket, a Településfásítási Program ismételt nagy ütemét, társadalmi sikerességét, az erdőpedagógiai programjaink jövőbemutató hozadékait vagy éppen az Erdészeti Lapok színvonalát. Tettük a dolgunkat, meggyőződés szerint eredményesen.

Inkább arra szeretnék rávilágítani, hogy egy civil szervezet működése, talán kevesek által átláthatóan, mindig speciális. Nagyon tömören összefoglalva: az alapszabályban megfogalmazott főbb célok érdekében, töretlen ötletelés.

Egy-egy ötlet, elképzelés kidolgozása adott pillanatban sok, sokszor feleslegesnek érezhető, értelmében megkérdőjelezhető munkát igényel.

Legtöbb esetben a fióknak gyártjuk ezeket a koncepciókat, amelyek egy jó pillanatban előhúzza több ezer gyerek táborozását, nemzetközi erdészeti kapcsolatok erősítését, vagy éppen határon túli tagtársaink megsegítését jelenthetik.

Feladatunk kettős, a már sokszor emlegetett lehetőség-felelősség tengelyén. Felelősségünk megtölteni a fiókot, másrészt pedig türelemmel, de nem ölbe tett kézzel várjuk, keressük a megvalósulási lehetőségeket.

Ebből következik, hogy valójában egy-egy év egyesületi eredménye legtöbbször korábbi évek kitartó munkájának gyümölcse.

Az egyesületi munkáról írok, de óhatatlanul párhuzamot érzek a tő melletti erdész szakmával. Ültetünk, művelünk, figyeljük az idők szavát és munkánk gyümölcse valamikor, valakinek megmutatja magát.

Különleges lehetőség az Egyesületnél dolgozni. A befektetett munka értékteremtését közvetlenebbül, talán más szakterületekhez képest gyorsabban is érezheti az ember.

Az egyesületi „ültetési” munka egyik örömteli pillanata, amikor az erdőpedagógia van fókuszban – az Erdészeti Erdei Iskolák Nyílt Napja a Pákozdi Págyonban

Ebből lehet motivációt meríteni. Mindezt úgy, hogy közben mindennek a háttérben a magyar erdők állnak.

Egy dolgot feltétlenül szeretnék kiemelni az idei évből. Azt, hogy talán minden eddiginél többen éreztek ambíciót arra, hogy aktívan kivegyék részüket az egyesületi munkából valamely bizottságunk tagjaként, szakosztály vagy helyi csoport tisztviselőként, vagy éppen egy jó koncepcióval érkező egyesületi tagként.

Jó látni, hogy korosztálytól függetlenül egyre több tagtársunk átérzi a lehetőséget annak, hogy az Országos Erdészeti Egyesület egy olyan hely, ahol a befektetett munkánkon keresztül lehet hatni. Hatni a kollégákra, a társadalomra, a magyar erdők sorsára.

Eltelt egy újabb, véleményem szerint eredményesnek mondható év. A jövő májusi Küldöttgyűlés majd kiértékeli részleteiben pénzügyileg és szakmailag egyaránt. Évünket a tavalyi évhez hasonlóan – az egyesületi tagok adakozásának hála – kárpátaljai karácsonyi segélyszállítmány átadásával fogjuk zárni.

Talán rávilágítottam egy kicsit más szemszögből, miért gondolom azt, hogy nem lehet önmagában értékelni egy esztendő. Százötvenhetet már igen. És van még a fiókban!

Elmer Tamás főtitkár, OEE

Fotók: **OEE, SoE**

Az egyesületi „művelési” munka egyik kulcsa a szakmai rendezvények szervezése – soproni ünnep konferencia, az állami erdőgazdaságok megalakulásának 30 éves jubileumán

Fontos, hogy lássa a társadalom a munkánk „gyümölcseit” – interjú az OEE működéséről, szerepéről a bakonyi Vándorgyűlésen